

Editorial

Un personaj luminos
al vieții noastre publice

Alex. Ștefănescu

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române din 2007, este un personaj luminos al vieții noastre publice. O spun eu, care nu sunt un exemplu de religiozitate. Dar îmi iubesc țara și știu ce a însemnat creștinismul pentru poporul meu. Așa se explică de ce am așteptat o viață întreagă să avem și noi o catedrală monumentală și să văd la conducerea Bisericii un om providențial, cum este actualul Patriarh.

Observatorii de bună-credință știu că Preafericitul Părinte Patriarh Daniel sfințește locul, un loc prin definiție sfânt, dar care începuse să-și piardă din sfințenie din cauza lipsei de energie și spirit organizatoric. Biserica este o instituție, nu un loc pustiu, iar un ierarh al Bisericii nu-și poate face datoria doar prin asceză și rugăciuni ca un eremit.

Datorită Patriarhului nostru, Biserica Ortodoxă Română trăiește în momentul de față o adevărată renaștere, privită cu îngrijorare și ostilitate de adversarii săi, care sunt mai zgomotoși decât observatorii de bună-credință. Ei aduc în discuție false probleme, pentru a ne face să pierdem timpul cu discutarea lor. Critică, de exemplu, spiritul de inițiativă al înaltului ierarh după ce, zece de ani la rând, au criticat pasivitatea falimentară a Bisericii. Critică fastul manifestărilor publice ale Patriarhului, după ce la fel de multă vreme au ironizat caustic sărăcia păguboasă și lipsa de prestanță a slujitorilor Bisericii.

Dacă are loc o catastrofă la care își face apariția și înaltul ierarh, îl acuză că exploatează momentul pentru a câștiga un capital de simpatie. Dacă Preafericitul nu-și face apariția, îi reproșează lipsa de sensibilitate față de suferința semenilor. Bine face Patriarhul că ignoră aceste reacții, fără să intre în dispute interminabile cu denigratorii. Aceștia nu merită un răspuns. Oricum, cine are ochi de văzut vede și cine are urechi de auzit aude.

Eu, de exemplu, nu am nevoie de explicații oficiale ca să văd și să aud ce se face în lumea credinței, la noi, de zece ani încoace. Am fost, pe cont propriu, să vizitez șantierul Catedralei Mântuirii Neamului, lucrare de anvergură, de genul celor care se întreprind o dată la câteva sute de ani. Activitatea de acolo m-a impresionat printr-o organizare riguroasă, plauzibilă într-o țară ca Germania, dar întâlnită la noi foarte rar (numai pe masa mea de lucru – spun eu, bravând, cu o trufie pentru care ar trebui să bat multe metanii –, masă imensă pe care stau rânduie mii de fișe cu date biobibliografice ale scriitorilor români, mai poate fi văzută o asemenea ordine).

Am mai vizitat Patriarhia și Facultatea de Teologie și am remarcat, la fel, o eferescență a înnoirii, care ar putea fi un model pentru întreaga țară. Sunt la curent cu programele postului de radio TRINITAS și ale canalului de televiziune TRINITAS TV, citesc periodicele editate de Centrul de Presă al Patriarhiei – cum este chiar publicația în care apar aceste rânduri – și sunt entuziasmat de cultura pe care toate aceste mijloace de comunicare în masă o răspândesc. Nu este o presă de o simplă propagandă religioasă, ci o presă culturală în esența ei.

M-am numărat printre cei care au susținut în mod public necesitatea orelor de religie în școli. Un tânăr care nu are o minimă pregătire religioasă este aproape un analfabet, pentru care rămân ininteligibile și *Cina cea de Taină* a lui Leonardo da Vinci, și *Comedia divină* a lui Dante Alighieri. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel ne-a remarcat (deși noi n-am urmărit asta) pe cei care am pledat pentru orele de religie și ne-a medaliat în cadrul unei ceremonii. Cu ocazia aceasta am constatat că înaltul Patriarh, în afară de inteligență, cultură și bunăvoință, are și umor. Că este un om întreg. (Înainte ca Preafericitul să-mi petreacă peste cap panglica medaliei, i-am mărturisit că nu merit o asemenea distincție bisericească fiindcă sunt un păcătos. La care ilustrul personaj, care, sincer să fiu, mă cam intimidase, mi-a șoptit: „Nimeni nu este fără de păcat“).

Îl admir pe actualul Patriarh, îl respect și, în același, îl îndrăgesc. Oameni ca el mă fac să cred că în România nu e totul pierdut.

A construi Biserica

Bogdan Tătaru-Cazaban

Am fost mereu impresionat de felul în care, de-a lungul istoriei, credința a constituit liantul interior al comunităților creștine și sursa de inspirație a atâtor creații, care au ajuns până astăzi. Această îngemănare a lucrării nevăzute și a celei văzute face ca Biserica să aibă istorie și, nu în ultimul rând, să fie partașă la istorie. Astfel, cu forța sa interioară, prezența Bisericii în miezul umanității traversate de aspirații, tendințe și dinamici uneori contradictorii, alteori contrare sensului credinței, are, fără îndoială, dimensiunea realismului întrupării. Biserica este în societate ca un memento, ca un ferment al construcției, ca un catalizator de sens, așa cum cei care o alcătuiesc sunt chemați de la începuturi să fie „sarea pământului“.

Privind retrospectiv deceniul care s-a împlinit de la întronizarea la 30 septembrie 2007 a Preafericitului Sale Părintelui Patriarh Daniel, imaginea poate cea mai pregnantă pe care o putem alege este cea a construcției. Biserica noastră trăiește, sub păstoria Sa, un timp al misiunii cu o intensitate și la o extensie pe care nu le-a mai cunoscut. A construi interior și exterior este expresia unei urgențe concrete. Căci nu vorbim doar despre profilul unei instituții, ci întâi de toate de răspunsul imediat pe care corpul eclezial în întregime sa trebuie să-l dea unui context istoric anume. Patriarhul Daniel a asumat realitatea acestui context și a oferit impulsul și inspirația pentru ca organismul Bisericii să fie străbătut de un dinamism al construirii și al reconstruirii, menit să confere anvergură și consistență unui prezent social marcat prea adesea de incertitudini și eșec. Este limpede că nu poate fi vorba despre o misiune ușoară. Ori-cărui proiect de zidire i se contrapun cele mai diverse și mai insidioase obstacole, dar ceea ce corpul eclezial poate desprinde din acești 10 ani de efort edificator este lecția unei perseverențe care are în vedere viitorul.

Sunt prea multe inițiativele, programele, direcțiile care s-au născut și dezvoltat în acest deceniu. Cu unele ne-am obișnuit deja,

Așa cum nici o construcție nu poate fi realizată în izolare, nici Biserica nu își poate continua zidirea în timp fără dialog și fără însuflarea unui climat de pace și solidaritate. Dialog și cooperare: este invitația pe care Patriarhul Daniel o adresează mereu Bisericii și societății, la nivel personal și la nivelul instituțiilor, pentru ca timpul pe care îl trăim să nu fie unul al trecerii, al zădărniciilor și al încrederii în capacitatea noastră de a construi.

fiindu-ne însoțitori familiari ai vieții de credință, fără să mai cântărim curajul și dăruirea ce le stau la temelie: mă gândesc mai ales la emisiunile Radioului și ale Televiziunii TRINITAS, care au sporit de-a lungul anilor și au creat un spațiu de comunicare înaltă și pozitivă. Pe altele le cunoaștem prea puțin, dar ele vin zilnic în întâmpinarea atâtor exigențe, carențe și rezistențe ale societății noastre: mă refer la programele sociale dedicate celor

nevoiași, bătrânilor și bolnavilor, mai cu seamă în contexte defavorizate. Ceea ce fac astfel membrii Bisericii noastre nu înseamnă simplă asistență, ci oferire de soluții, dăruire de sine, iubire concretă de aproapele. Preafericirea Sa a insistat mult asupra urgenței acestei misiuni, care prelungește comuniunea euharistică prin filantropia comunitară. Este o formă de zidire a celor care dăruiesc și a celor care primesc darul cu mulțumire. Mărturisirea publică a credinței în rândul tinerilor, proiectul educațional „Alege școala!“, intensificarea relației formative dintre familie, școală și Biserică sunt linii de forță care conturează portretul unei slujiri pastorale la confluența dintre Tradiție și modernitate.

Diaspora ortodoxă românească a constituit un imens șantier pastoral al acestui deceniu. Cred că este una dintre provocările la care Biserica noastră, sub păstoria Preafericitului Sale, a răspuns în modul cel mai înalt, oferind celor plecați din țară un spațiu al identității, un reper ferm și un izvor de apă vie. A construi Biserica înseamnă, fără îndoială, a-i păstra unitatea și a-i oferi condițiile ca inspirația sa interioară să cheme în continuare la credință. Unitatea firească a Ortodoxiei, într-o regiune traversată de tensiuni și tendințe centrifuge, este o responsabilitate pe care lucrarea Patriarhului Daniel în relație cu Bisericile Ortodoxe surori a ilustrat-o cu noblețe și înțelepciune. Biserica Ortodoxă Română a contribuit esențial la promovarea Ortodoxiei fidele pe deplin Tradiției și deschise fără complexe dialogului cu lumea. Așa cum nici o construcție nu poate fi realizată în izolare, nici Biserica nu își poate continua zidirea în timp fără dialog și fără însuflarea unui climat de pace și solidaritate. Dialog și cooperare: este invitația pe care Patriarhul Daniel o adresează mereu Bisericii și societății, la nivel personal și la nivelul instituțiilor, pentru ca timpul pe care îl trăim să nu fie unul al trecerii, al zădărniciilor, ci unul al însuflețirii și al încrederii în capacitatea noastră de a construi.

Astfel, pe temelia acestor ani, se va deschide un alt timp, sub semnul împlinirii pe care Catedrala Națională o va întrupa, la 100 de ani de la Marea Unire, și cu speranța în puterea credinței de a converti suferința în biruință și efortul în bucurie.

Lumina
DE DUMINICĂ
www.ziarullumina.ro

„Lumina de Duminică“
este parte integrantă a
Centrului de Presă BASILICA
al Patriarhiei Ortodoxe Române

Director Publicațiile LUMINA

Pr. Nicolae Dascălu
Consilier patriarhalRedactor-șef
Augustin Păunoiu

Senior editor: Cristina Zamfirescu; **Redactori:** Pr. Ciprian Apetrei, Otilia Bălinișteanu, diac. Ciprian Băra, Alexandru Briciu, Raluca Brodner, Ioan Bușagă, Silviu Dascălu, Dumitru Manolache, Ionuț Marinescu, Ștefan Mărculeț, Marius Nedelcu, Oana Nistor, Oana Rusu, Daniela Șontică;

Tehnoredactare: Virginica Ene

Arhivă-Foto: Mihnea Păduraru; **Corector coordonator:** Viorica Dumitrenco; **Corectori:** Marilena Bălășel, Nicoleta Gheorghe, Monalisa Stanca;

Șef serviciu administrativ: pr. Ioan Grigore; **IT:** pr. Iuliu Blaga; **Secretariat:** Virgil Popescu; **Distribuție:** pr. Vasile Toma; diac. Marian Ungureanu; **Editor coordonator online:** pr. Iuliu Blaga; **Editori site:** Constantin Matei, Nicoleta Olaru; **Contabilitate:** Elena Voicu

Adresă redacție: BUCUREȘTI: B-dul Regina Maria nr. 1, Bl. P5B, Sc. 1, Ap. 1, Sect. 4, Tel./Fax 037/6203024 - secretariat; 037/6203025 - redacția, e-mail: info@ziarullumina.ro;

Abonamentele se pot contracta la sediul redacției București (persoană de contact **Ioan Grigore**, tel: 0731.025.565) sau prin factorii poștali până pe data de 20 a lunii în curs pentru luna următoare. Tel./Fax 037/6203024, e-mail: abonamentelumina@gmail.com;

Săptămânalul „LUMINA DE DUMINICĂ“ figurează în Catalogul Presei Centrale la nr. 19234. ISSN 1842-2926

Tipar: BUCUREȘTI (Imprimeria PHAROS, Str. Pavel Ceamur nr. 3, Popești Leordeni)